
Ve světě bez hranic neudržím lidi jinak, než že je dobře zaplatím

---

1. 12. 2011, autor: P. K., rubrika: Rozhovory & portréty

Prosadil revoluční změnu v léčbě akutního infarktu myokardu a tak zachránil stovky lidských životů v celém světě. Řeč je o kardiologovi prof. MUDr. Petru Widimském, DrSc., FESC. Tento mezinárodně uznávaný odborník z 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v listopadu převzal Národní cenu vlády Česká hlava za rok 2011. S přednostou vinohradské kliniky jsme si povídali o výzkumu, ale i fotbale.

Kardiologii se zabývá váš otec i bratr. Jak se tento obor stal i vaší srdeční záležitostí?

Během studia medicíny jsem dospěl k přesvědčení, že chci dělat obor, kde používám více hlavu než ruce, a proto jsem vyloučil chirurgické obory a rozhodl se pro internu. S kardiologií jsem měl možnost se seznámit na medicíně, když jsem si přivydělával jako sanitář na pojízdne koronární jednotce. V roce 1979 jsem nastoupil ve Vinohradské nemocnici na interní kliniku, kterou tehdy vedl profesor Vlastimil Víšek. Na jeho dotaz, čemu se chci vědecky věnovat, jsem velmi rezolutně prohlásil, že čemukoli kromě kardiologie, protože nechci být celý život ve stínu svého otce. Pan profesor Víšek mi dal čtyři měsíce na rozmyšlenou a během té doby jsem zjistil, že kardiologie je asi to nejzajímavější z celé interny.

Takže pořád soupeříte s otcem...

Ne, my se máme rádi. (smích) Žádné soupeření mezi námi nikdy nebylo, máme spolu velice hezký vztah. Táta mě v rozhodování nijak neovlivňoval, rozhodoval jsem se sám, ale byl pro mě pozitivní příklad.

Jablko tedy nepadlo daleko od stromu...

Když jsem byl malé dítě, tak mi samozřejmě vadilo, že táta, místo aby si se mnou hrál, když přijde pozdě z práce, sedne ke stolu a ještě pracuje dál po večerech a o víkendech. To se mi nelíbilo a byl jsem hrozně šťastný, když si šel se mnou zakopat fotbal. Jakmile jsem začal brát trochu více rozumu a blížil se gympl, tak jsem na to získal úplně jiný pohled.

Za své mimořádné vědecké výsledky jste získal letos cenu Česká hlava. Čeho si ze své vědecké kariéry ceníte nejvíce?

Pravděpodobně největším dosavadním úspěchem je, že se nám podařilo devětkrát prezentovat výsledky v nejprestižnějších sekcích na světových kardiologických kongresech – to jsou sekce Hotline a Late Breaking Trials. Není mi známo, že by nějaké jiné pracoviště na světě představilo devět výsledků v těchto sekcích, většinou jsou prezentovány firemní studie, které financuje průmysl. Asi nejunikátnější je náš systém péče o pacienty s akutním infarktem myokardu, který jsme prosadili u nás v České republice a potom i v celém světě.

Jak se vám podařilo prosadit revoluční změnu léčby akutního infarktu myokardu v Česku?

Dříve se infarkty léčily v nejbližší nemocnici, kde pacienta položili na lůžko, nehýbali s ním a dali mu kapačku s lékem rozpouštějícím krevní sraženiny (trombolytikum). Při tomto způsobu léčby umíralo deset až osmnáct procent pacientů. Měl jsem štěstí, že jsem dva roky pracoval na intervenčních pracovištích v Nizozemsku, která byla průkopníky revoluční metody léčby infarktu – koronární angioplastiky. Když jsem se vrátil na kliniku, tak jsme metodu zavedli a z roku na rok nám klesla úmrtnost z jedenácti procent na čtyři procenta.

Vytvořili jsme projekt, který se jmenoval studie PRAGUE, kde pacienti s infarktem byli randomizováni v malé nemocnici: jedna skupina byla léčena v té době standardní metodou, druhá skupina dostala trombolýzu a byla transportována k nám na kliniku (nebo na další tři kardiocentra v ČR) a třetí skupina byla odvezena rovnou do kardiocentra bez podání trombolýzy. S podporou České kardiologické společnosti se do projektu tehdy zapojilo 21 českých nemocnic. Výsledky studie jsme prezentovali na kardiologickém kongresu v Barceloně v roce 1999 a následně proběhla série obdobných studií ve světě, které naše výsledky potvrdily.

Následující studie PRAGUE 2 měla již 850 pacientů z 51 nemocnic a na jejím základě skončila v roce 2002 trombolytická léčba infarktu v České republice. Po roce došlo ke změně přístupu léčby v Evropě, o dva roky později v Americe. Dnes existuje celoevropský projekt Stent for life, který jsem měl tu čest dát dohromady a jeho cílem je rozšířit tento druh léčby do evropských zemí, kde ještě není zaveden.

Česká kardiologie má ve světě dobré jméno. Asi nemáte – oproti jiným oborům – problémy udržet mladé vědce a lékaře...

Bohužel hodně z těch nejlepších absolventů lékařských fakult odchází rovnou po promoci do ciziny a v Čechách ani nezačínají pracovat. Ve svobodném světě bez hranic neudržíme lidi jinak, než že je dobře zaplatíme. Patriotismus se v dnešní generaci již vytratil. Moje generace ho ještě má. Jak vidíte, přes četné nabídky ze zahraničí pracují tady (a rád), ale mladá generace to vnímá jinak. Jsou už více Evropané a méně Češi.

[Profesní životopis prof. Petra Widimského](#)

Čtěte také:

[Špičkoví čeští kardiochirurgové v akci - Kardiocentrum 3. LF UK a FNKV](#)